

PASSIONIS FILII DEI CONTINUATIO.

Proditio Jude, & Salvatoris captura in Horto Olivorum: MONITUM.

Osculum Mundi Salvator perfecta cum submissione de Patris sui manu calicem acceptavit; illum mox accepit de manu inimicorum suorum...

En factum, quod confutavit non negligendam Passionis circumstantiam, de quo qui unico sermone universam Passionis historiam complectantur...

PRODITIO JUDÆ.

Cum Judas ea prœcavisset, de quibus locuti sumus, ad Salvatorem accellit, cumque dixisset illi: Ave Rabbi, osculatus est eum. Discipule infelix, S. Chrysostomus exclamat...

Juda proditio gravissimum intulit dolorem Filio Dei, sine spectem proditionis personam, qui elevatus fuerat ad Apostolorum, atque inter Discipulos recensitus...

Judas sublati ad supremam Apostolorum dignitatem, gratias, & miraculorum dono cumulatus, tandem fit dux inimicorum Dei, & ex hoc apice in profundam præcepit ruit abyssum...

Quanto dolorem aculerit Deo hæc Jude proditio.

Modicum proditio, quo Jude Salvatorem vencilis equis significat conceptum in quo illi habebat, & extremam Jude avaritiam.

Crimen hæc ostenditur qui dicitur in Juriam an. plicat. per. fidiâ, me. ramque ne. quium.

Leatit, & bonitat, qui J.C. recipit proditorum, & illis os, culum pati. tur.

Ad occasio nem fecerit Jude confideramus eum qui reliquit Deum in gravissimum proditionis labi possit.

Proditoris qualitas, & pertinet, ut quis sit, esse ad pot. tentis amor. is erga Deum. Divini hoc. minis scilicet. mone.

ac de vobismetipsis diffidite, & cavete potissimum ne verbis vestris alios in peccatum pertrahatis. Sed nosmetipos diligentius excutiamus, & videamus utrum fontes finus ejusdem criminis, ac Apostata Apolosus. Nam ut quidam Sanctus Pater ait: Multi Jude scelus exhorrent, nec tamen cavent...

Ut vobis adstruerem ideam aliquam enormitatis criminis hujus, hoc satis est, nisi circumstantia, qua illud efficit contumeliosius, & gravius Filio Dei, me vobis dicere cogeret, hunc a proditore inimicus venditum triginta denariorum pretio, tanti videlicet, quanti servus consueverat; quod argumentum est, quanti illum faceret Judas, tanti illum tradens, quanti illum se empturus esse inimicus ejus proponit...

Cum alius fuerit in Juda fuit modus, quo nefarium consilium suum executus est: qui fecit, ut quicumque illum audierunt, infremuerint, & Sanctus Chrysostomus cogitare de illo non poterit, qui exclamaret: O sceleratissimam mentem! quid cogitavit! quid causa est! quod signum proditionis dedit! Infelix discipule, quid agis, quod signum adhibes ad damnabilis hujusce proditionis executionem?

JESUS extremum exierit conatum suum in Jude, cor, ut salvaret animam ejus, donec proditor nullum non movere latere perdat eum. Videtur supra bonitas cum extrema pugnae nequitia. Venit Jude contra JESUM armis perfidia, & violentia, JESUS vero occurrir Jude cum armis sincerissime amicitiae. Judas dar illi osculum crudeliter quolibet venenato jaculo, & JESUS demittit se ad excipiendum osculum profusum divina bonitate. Judas Magistru salvare jubet igne simulatæ amicitiae; & JESUS offert illi sincero affectu æternæ salutis illius occasionem: Amice, ad quid venisti? (Matth. 26.) Jude osculo Filium hominis tradidit? (Luc. 22.) Si non amplius me diligis, te adhuc diligo, & præsto sum aque, ut tibi veniam tribuam, & recipiam eam, quam mihi infers contumeliam....

Crudem in hoc homine fuisse animam credendum est, ut ad hunc scilicet excessum pertingeret: cum enim ignorare non posset, quanto odio Scribæ, & Principes Sacerdotum illum persequerentur, satis prænotabat quo mortis genere ab illis esse afficiendus, neque ignorat quam finem se illis præberet fueris eorum ministri. Telsis etiam fuit, quibus exceptus fuerit contumelias, postquam & dedit illis signum capiendi illum; vidit illum tamquam

furem, & scelus vinciri; vidit percuti, & trahi violententer ad Judices ab iis, qui triumphum se restitisse gaudebant, & gratulabantur. Denique nisi omni sensu caruisset, & rupe durior non exstitisset, quomodo nam resistere potuisset tot amicitiae argumentis, quæ Dei Filius tribus illi cum amplectens, amicum vocans, ac petens, qua mente ad ipsum accederet, illum ex nomine compellans, ut hac saltem amoris significatione ad aliquam scelus penitentiam compelleret? Ah! Dicendus est Judas fere penitus demoni devotiss, quandoquidem pertractaret dilectionis argumenta neglexit. Auctor Sermorum in omnia argumenta etc.

Quantum dolorem attulit Filio Dei Jude proditio! Ille hunc vocat, sibi que Apostolum elegerat, ac sexcentis cumulaverat beneficiis; illum etiam officio disiniverat, & summa cura erudierat; illum excepter confivio tunc etiam, cum proditor impius cor gerat felle tumidum, & conceperat consilium tradendi illum suis inimicis, cum quibus de pretio pactus fuerat, & quem perdere decreverat. Sed nec suavitatis, qua ad illum loquitur Salvator amabilis, neque objurgationes, quibus illum per amicum corripit, neque novæ amoris significationes fletere, aut mulcere possunt cor hujus Apostate. Adeo arduum est peccatorum convertere, qui singularibus gratis calulis cumulatus fuit, & qui diutius ab utitur gratia. Heu! nonne periculum est, me quoque in hoc casu versari, si ego quoque diutius refistero? Deus mi, quam terribile est hoc exemplum, & quantam jure in me ciet formidinem? Heu! quis status sanctior, atque perfectior Apostolatu? Quæ vocatio certior, & admirabilior, quam Judæ? poterat ne aliquis tutor esse a procellis cupiditatum, & ab inimici veritutum, quam sub oculis ipsius CHRISTI JESU, & in Apostolorum societate? Tamen Judas adeo bene vocatus, in statu adeo sancto positus, ab ipso JESU CHRISTO in schola Sanctorum eruditus, beneficiis ejusdem auctus, vidit miraculorum ejus, Judas pervertitur? Judas nequissimus, quod fingi valet scelus committit; Judas damnatur. Dicit neque illi defuisse subsidium; JESUS CHRISTUS ipse illi manum tendit; ad illum convertendum eadem utitur voce, qua Lazarum de sepulchro evocaverat; eadem sua utitur suavitate, iisdem illecebris, minis iisdem; & Judas omnibus his sollicitationibus non movetur: Judas in suo peccato persistit. Heu! Domine, ubi locorum, ubi gentium perfecta fruemur securitate? & quam prætereat licet causam non formidandi? O quam difficilis est Discipuli perveri conversio? Quam vero accidit, ut qui Deo famulus est, qui gustavit Deum, & qui deerat, quam raro inquam accidit, ut ab erroribus respiciatur! F. Crottes in Spiritualia recessu pro una causislibet mense die.

Quoties Salvator nostrum singularis dicere potuit, quod propheta inquit: Si inimicus meus maledixisset mihi; sustulissim usque; (Psal. 54.) Si barbarus, si hereticus, si operus inimicus me contumelia omnia coquinaisset, & me contempserit, sustulissim non ægred: Tu vero nunciamus; tu, quem tanta cura educavi, tu, quem mensæ meæ conviviam adhibui, quem meis carnisibus alui, quem ex tot periculis eripui, tu meorum in te meritum oblivisceris, tu mea benefacta contemnens, tu cum inter necinis hostibus meis mihi confilia, & cum te amicum appello, te meum proditorem profiteris? Hoc nullo modo ferre possum. Amice ad quid venisti? Item.

Negare nemo potest Judam, non secus ac alios Apostolos uberrimas habuisse gratias salutis, quoniam Deus illum a mundo avocaverat, ut in electorum Discipulorum suorum numerum inferret, quibus committent benefactissima consilia, quos peculiari cura erudirebat, qui erant individui comites laborum ejus, & quietis. Quor perdidit illi Apostolos videri in divini hujus Præceptoris sui vita admirabilia heroicarum virtutum exempla? Quor esse illius ore facto verba vix decipit? Quoties in illius sanctissima necessitudine gustavit delicias demoniibus convertendis pares? & omnes hic singulares gratias, hæc adeo aperte potentia Salvatoris proutinentia, in salamitoto hoc homine extinguere.

Quantum dolorem attulit J.C. proditio Jude? & dicitur hunc hunc quem illius benefacta fletere non poterunt.

Dei Filium exprobrare nobis potest, quod Jude.

Medis, qui ad salutem Jude supererant, & quanti Salvatori debebat.

quatenus Christianis, & hujus Hominis-Dei discipulis vitam esse duendam...

De silentio quod Salvator servavit in variis criminibus...

Principes Sacerdotum, & concilium univrsam in adibus Caiphae coactum, cum jam statuisset JESUM de medio auferendum...

Quid respondit Pontifex in Dei nomine...

Caiphas cuius tota agendi ratio cum iniustitia erat conjuncta, cum extremis excessibus violentiae turpissimas politice versutias admiscuit...

Quid exprobraverint Principes Sacerdotum...

Exce autem consilium quod Caiphas, & Principes Sacerdotum diabolica prudentia ceperunt; ut ansam haberent damnandi...

interest nostra. Hac igitur mente mitori vocis sono quarrunt ex illo: Si tu es Christus, dicito nobis.

Si Caipha interrogatio dolo plena fuit, nequitia ejus horribilis extitit. Volebat enim omnino perdere innocentem...

Indignamur ipsi, reor, contra iniquorum, ac violentorum horum iudicium iniustitiam; ne tantum de illis locuti simus...

Nox, Christiani Auditores, quae hominibus quietis tempus est, Salvatori in Caiphae domo tempus est passionum, injuriarum, opprobriorum, & tormentorum.

Animadversio in Caiphae versutiam, & J. C. responsum.

Confideratio de velle quod possunt fieri faciem Domini.

Alia hypothesi iniquitatum, quibus tenetur illa node J. C. affectus fuit.

Quo pacto nos quamvis Christi filii imitantur horum iudicium improbitatem.

Nulla nota adhibenda debemus.

Quid passus fuerit node illa J. C. apud Caipham traditus militum insolentiae.

earnificum impotentia. Facies ejus conspuatur, quod cum blasphemis fieri consueverat, impinguntur colaphi, calcibus, & colaphis caditur; impellitur, repelliturque modo...

Ubi miser illi satellites agnovit ex Salvatoris facie, & toto corporis habitu, quamdam elucere magnitudinis, & Majestatis lucem, quae reverentiam conciliabat...

Postquam ne, ego quidem sine honore ferre, vos autem citra indignationem audire contumelias, quod inferunt huic Regi gloriae, statim ac iudices improbi illum mortem dignum pronuntiant...

Cum videmus in Scripturis miserum statum, ad quem Philistini redegerant Sargonem, & praefertim quomodo

postquam illi oculos eruerant, deduci jubebant in certus suos diebus sollempnioribus, ut illuderent illi; mox summa cum animi voluptate discimus, quomodo ultus fuerit tantam contumeliam detrahens in terram domum, in quam illi coibant...

Arduum esset, Fideles, exhibere vobis miserum statum, in quo satellites, servique protervi reliquerunt Dei Filium post omnes contumelias, quibus ad libidinum usque illum affecerat.

Vix prolata fuit mortis sententia in Dei Filium, cum deductus fuit in aliam aulam, vel atrium, ut ibi noctem traduceret vincatus, & traditus impotentiae satellitum, omniisque domesticorum, qui domini sui exemplo acti, omni indignitate in illum servunt.

Del Filium in patientia, quam in ultione injuriarum.

Scita ad quem redactus fuit militum probris J. C.

Alia hypothesi injuriarum, quas Salva tor ille passus est nocte illa.

